

[Arbejds- og socialministeren.]

medlem vil diskutere? Også den vil jeg gerne diskutere, men den har ikke megen interesse i denne sag i forhold til sagens realitet. Er det ærede medlem ikke selv som medlem af kommissionen fuldstændig enig i, at kan man rette op på det område, vi taler om, er det det, der først og fremmest må ske, og så må vi tage det formelle i anden række? Også det er jeg som sagt klar til at drøfte med det ærede medlem.

(Kort bemærkning).

Bundvad: Jeg er enig med ministeren om, at det forslag, der er fremsat, skal gennemføres.

Jeg vil dog gerne understrege, at jeg mener, at det er noget lapperi, der ikke løser det problem, der virkelig ligger for med hensyn til fradragsreglerne. Her var kommissionen efter min mening på vej til et resultat. Jeg tror, ministeren kunne have fået gode råd og vejledning, hvis han havde ønsket det.

Det er imidlertid formen, der er tale om, og det spørgsmål spiller en rolle fremover. Ministeren mener nu, at han suverænt, når han har siddende en kommission, efter eget skøn kan pille ting ud og fremsætte som forslag. Jeg vil gerne helt have klaret: Agter ministeren at følge den fremgangsmåde fremover? Er det sådan, at han vil pille kommissionens arbejde i stumper og stykker og fremsætte delene som forslag, når det passer ham, for så må jeg erklære, at vi andre vil være aldeles frit stillet overfor kommissionens arbejde.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg forstår ikke, hvad der skal ligge i udtalelsen „være frit stillet overfor kommissionens arbejde“. Det mener jeg så ubetinget at partierne på rigsdagen må være. Fordi man sætter repræsentanter i en kommission, kan man ikke være afskåret fra at fremsætte sine forslag og synspunkter om de pågældende områder. Ellers tør jeg nok sige, at med den udvikling, der er i mange ting, vil et kommissionsarbejde, der strækker sig over mange år, forhindre rigsdagens arbejde på de pågældende områder. Det er min principielle indstilling, hvis det ærede medlem vil vide det.

Der er et andet spørgsmål, der har været fremme, det ærede medlem hr. Svend Jør-

gensen har også interesseret sig for det, nemlig spørgsmålet om rådighedsbeløbet. Jeg må erkende på lignende måde, at hvis der er flertal — jeg er ikke tilhænger af dette synspunkt, men det ærede medlem er det, og der er muligvis flertal for det, jeg ved det ikke, det har ikke været prøvet her i tinget —, hvis man når til, at et flertal vil have ændret rådighedsbeløbet i denne lovgivning, vil jeg betragte det som rigsdagens ret, og jeg vil ikke føle mig forpligtet som den minister, der har kommissionen under sig, til først at standse arbejdet i dette høje ting for at spørge kommissionen om, hvorledes man vil stille sig til, at rigsdagen på dette område foretager en forbedring. Det er min principielle stilling, og derfor har jeg haft en god samvittighed, da jeg forsøgte at rette op på dette meget vigtige og afgørende område for rentemodtagerne, og det er vel til syvende og sidst det, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Bundvad: Til syvende og sidst drejer det sig om rentemodtagerne, det er rigtigt, og der var det, at ministeren kunne have fået en idé, der var endnu bedre end den, han har, til fordel for rentemodtagerne.

Når ministeren anlægger den linie, han gør med hensyn til kommissionens arbejde, så lægger ministeren gift for en saglig undersøgelse af tingene. Når rigsdagens partier sætter folk ind i kommissionerne, er det, fordi de i fællesskab, om jeg så må sige, skal lægge hovederne i blød for at finde frem til forbedringer, til noget, der duer, men hvis ministrene fremover måske hver for sig skal ligge på vagt for at hugge noget, der kan bruges separat, bliver kommissionsarbejde ganske simpelt umuliggjort.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Kaj Andresen: Jeg skal tillade mig at foreslå, at de to lovforslag henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.